

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice števil. 16.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Šeststopenjska peti-
vratna 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnishvu:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
60 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
60 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Stev. 97.

V Ljubljani v četrtek, 26. junija 1884.

Tečaj I.

Angleško - francoski dogovor o Egiptu.

Kar se je te dni obravnavalo v angleškem parlamentu in v francoski zbornici, utegnili bi skoraj ob vso veljavo spraviti naše novinarstvo in njegovo lehkomišno prorokovanje. Ubogi Gladstone! pisarili so o njegovi egiptovski politiki tako zaničljivo, da bi vsak količjak vesten policijski zdravnik iz parlamentne dvorane moral izterati slaboumnega starčka v kako blaznico ali hiralnico, — niso se mogli prečuditi dolgi vrsti groznih pomot, s katerimi je sivi državnik onečastil Britanijo ter oškodoval njene življenjske koristi, za gotovo so se nadejali, da se bode pravi vihar vzdignil v javnem mnenju, kakor hitro se proglasi s francoskim kabinetom sklenena pogodba o Egiptu, ter bliskoma strmoglavil Ewart Gladstone-a in njegove nezmožne pomagače — a glej! te dni objavila se je toliko komentirana pogodba, zaradi nje ni bil napadan angleški premier, pač pa francoskega ministerstva predsednik Ferry, celo konservativno časopisje angleško razpravljalo je mirno in hladnokrvno zanimivi dokument, skoraj nikdo resno ne dvoji, da bode angleška spodnja zbornica z veliko večino odobrila dogovor s pariškim kabinetom in Gladstonov položaj bode vsled tega državiškega uspeha sigurno še bolj utrjen, nego je bil dosedaj. S politiko je kakor z vremenom: vsak ga hoče uganiti, a hudomušno vreme se malo briga za učene in neučene meteorologe, nagajiva politika se pa kar norčuje iz našega bistrornega prorokovanja!

Pogodba s Francosko obsega več točk, izmed katerih so sledeče najvažnejše. Francoska vlada se odpove izrekoma skupnemu francosko-angleškemu nadzorstvu v Egiptu ter ne bode nikdar s svojo vojsko se vtikala v egiptanske razmere, ako Angleška temu ne pritrdi. Angleški vojaki ostavijo Egipt s 1. jan. 1888, ako bode do tedaj po soglasnem mnenju evropskih vlastij dežela že toliko

urejena in pomirjena, da ne bode več treba, podaljšati okupacijski obrok. Egipčanski državni dolg bode nadzorovala posebna komisija, katera se bode morala za svet prašati, preden j da se sestavi nov državni proračun. Proti troškom, s kojimi se prekorači redni budget, more komisija vložiti svoje veto, izimši posebne slučaje, ako je javni mir v nevarnosti. Predsednik te komisije mora biti Anglež. Britanska vlada bode ob svojem času, kadar poteče okupacijski obrok, drugim vlastim predlagala način, po katerem bi se Egipt s suškim prekopom proglasil nevtralnimi, na isti podlagi, katera osigura belgijsko nevtralnost.

To je v glavnih potezah vsebina francosko-angleškega dogovora. Za trdno pričakujemo, da bode ta oba parlamenta v Londonu in Parizu navzlic uporom opozicije pritrdila tej pogodbi, in ker je prva konferenčna seja že to saboto, morajo tudi naši državniki biti istega optimističnega mnenja.

A kako je nastala ta nagodba in kake utegnejo biti njene posledice? Ali se umaknejo Angleži iz nilskega vilastega ustja zares tepeni in osramoteni, lisjaku podobni, kateremu je grozdje prekislo, ker ga doseči ne more? Je-li Gladstone nesebičnega se hlinil, ker mu družega ni preostajalo, ali je angleškega državnika napotil drug bolj plemeniti nagib k izredni nesebičnosti?

Sigurno je, da bi njegov tekmeč, ranjki Disraeli, ravnal čisto drugače, ako bi on v sedanjem trenutku vodil krmilo angleške države. Z orientalsko lakomnostjo segal bi on hlastno po bogati deželi, in Egipt bil bi že z davna priklapljen pod jednim ali drugim naslovom angleški državi. Katera evropska vlast bi pač mogla ugovarjati Angležem tedaj, ko je angleško brodovje razrušilo cvetočo Aleksandrijo in angleška vojska razpršila Arabijeve čete pri Tel-el-Kebiru? Gladstone-u pak se se ne vidi umestno tako postopanje. Tudi v državnem razvoji nabaja se neka gotova meja, katere državna razpetina premagati ne more, in velikansko angleško posestvo, razprostrano

po vseh celinah, je že daleč prekoračilo to mejo ločnico. Gladstone, od nekdanj izurjen v računanji, predobro uvideva, da je vsaka pomnožitev britanskih posestev neizogibno spojena z notranjim oslabljenjem državnega kolosa. Zaradi tega nikdar ni maral za osvojitve Egipta; dokaz temu članek, katerega je spisal leta 1877 ter ga dal vnovič natisniti baš te dni, v katerem odločno obsoja vse take namere. V istem smislu izjavil se je kot minister pri vsaki priliki, in ako sedaj sam določa končni obrok angleški okupaciji, katera se ima umakniti evropski kontroli, je to le logična posledica prejšnjih pojavov Gladstonove politike.

K tej taktiki ga pa primora tudi njegovo razmerje do francoske ljudovlade. Od nekdanj se je prizadeval, vtvrđiti prijateljsko zvezo s francoskim sosedom, vsa njegova državniška umetnost ima ta smoter, in kompromis, katerega je sklenil s Ferryjem, je vidni dokaz njegove obzirnosti nasproti občutljivemu francoskemu narodu.

Uže večkrat smo naglašali, da se Angleška kaj malo briga za pokrajine ob gorenjem in srednjem Nilu, da pa mora vsled svoje svetovne lege vedno skušati, obraniti si prosto vožnjo skozi sueški prekop. Ali se pa to ne dá doseči tudi drugim načinom, nego z osvojenjem njegovega obrežja? Iz pogodbinega načrta se razvidi, da je Gladstone tega mnenja. On namerava nevtralizovati Egipt in sueški kanal. Kmalu se bodejo pričele obravnave v to svrhu, ako se posrečijo, imela bode nevtralna Belgija svoj pendant na nilskih bregovih, a troške bode plačevala Turčija, kajti ona potem izgubi nadvlado nad Egiptom in za vselej bode odklenalo turškemu gospodarstvu na ozemlju starih faraonov.

Radi priznavamo, da imajo Gladstonove namere na prvi pogled dokaj vabljivega. Načelo, na katero se naslanjajo, „Egipt Egipčanom“, prikupilo se bode zlasti političnim idealistom. Toda baš tú se nam kaže Ahilejeva peta Gladstonove politike, kajti jasno svedočíjo skušnje zadnjih desetletij in odločno jih

resno ter ji pogleda v obraz: — Ti imaš ravno taka usta kakor pes!...

— Ha, ha, ha! — O ti porednik!... Kaj vse kvasiš!... — reče ona ter se nasmehlja sinu, kateri pa ni več pazil na njo in je očitno že pozabil, kar je bil rekel.

Ko je večerja pri kraju, pravi sin materi: — Mamka, dejva igrati na karte!

— Dejva!...

Fedka vzame iz omare šop kart in igra se prične. Dolgo čez polnoči še traja ljubezni razgovor med materjo in sinom.

III.

Otroka, ki sta zdaj spala: ta na klopi, drugi pa na skrinji — sta po polnem siroti. Njun oče je bil rokodelce. Rad ga je pil in naposled je umrl v bolnišnici. Ona dva se še spominata njegovega pogreba: navaden voziček, rumena krsta, z ničemur pokrita, potem cerkev, kjer je bilo postavljenih mnogo mrličev; ali pred temi so gorele velike sveče, na očetovi krsti pa samo štiri male svečke; — na to grob, kjer je na dnu ležala voda, in v to vodo spustili so očeta. Za tem je prišla bolezni razgovor med materjo in sinom.

Listek.

Revni otroci.

Ruski spisal K. Maksimov, poslovenil K. Štrekelj.

(Dalje.)

Ona ga prosi dolgo in nežno, naj vstane; naposled ga mora vzdigniti in vzeti s postelje. Ta nežno-ljubljeni sin bil je štirinajst let star „otročič“, s širokimi čeljustimi, grd, izsušen, s topim pogledom temnosivih oči. On se leno pretegne in sede za mizo.

— So prišli? praša z nekim posebnim glasom.

— Prišli; ali le malo so prinesli! Zopet samo toliko!... Kaj bom počela!... žalostno odgovori mati.

— Jaz ga stepem!... reče sin, stegne se in oči mu zablišče. On vstane in napravi dva koraka na ravnost proti spečemu dečku.

— Pusti ga, Fedjuša, on spi!...

— Kaj še!...

— Jutri ga stepeš!...

— Jaz hočem zdaj!...

— No, kak neposlušnik!... Kako si je to zdaj v glavo zabil!...

„Otročič“ napravi še en korak, ali nenadoma postane. Ustavilo ga je krotko, blede lice spečega dečka, ali še verjetnejše to, ker se ni hotel potruditi, da bi napravil še par korakov; naglo se povrne in sede za mizo. Mati vzame iz omare s cukrom potresene žemlje, suhar, maslo, klobase s česnom, in postavi vse na mizo.

— Jej! Dolgo uže nisi jel!...

— Kako nisem jel!... Kaj klepetaš!... Snel sem eno celo klobaso, en funt kruha, eno žemljo...

— Ali naj ti eno jajčece na mehko skuham? Takoj zavre!...

— Skuhaj.

Mati dene jajce v kotlič za kavo in položi ga zopet na ogenj. Potem začne s sinom piti kavo in večerjati. Pri tem si vlija žganje kozarček za kozarčkom v svoje grlo, in po vsakem napoju vgrizuje redko. Sin je s slastjo, melje z nogami, pogleduje brezmišljeno na stran kakor opica, in molči, po polnem pogreznem v uživanje.

— Mamka! — spregovori naposled topo-

potrdijo strokovnjaška poročila izvedenih popotnikov, da so Egipčani še po vsem nezreli za samoupravo. Kar se je pa razvijalo tekom stoletne sužnosti, ne bode se dalo predrugačiti v kratki dobi treh ali štirih let. In kaj potem, če se v Egiptu zopet ugnezdijo komaj zatrta anarhija?

Iz trgovinske zbornice ljubljanske.

(Dalje.)

VI. Gospod zbornični tajnik poroča o vprašanju, potrebujejo li mlinarji za pekarenje črnega kruha za prodaj izkaza sposobnosti. C. kr. dež. vlada namreč naznanja vsled ukaza trgovskega ministra z dne 22. januarja t.l., da se je predstojnik zveze avstrijskih mlinarskih in mlinjskih udeležencev na Dunaji obrnil na c. kr. trgovinsko ministerstvo s prošnjo, naj bi izdalo uradno pojasnilo ministerskemu ukazu z dne 17. septembra 1883, drž. zak. št. 148, v tem zmislu, da rokodelski pekovski obrt izvršujejo le oni, kateri pekó bel kruh, oziroma v tem zmislu, da pekarenje črnega kruha za prodaj pripada k mlinarstvu ter da se v nobenem slučaju ne sme od mlinarjev, kateri iz svojih mlinjskih izdelkov pekó črn kruh, zahtevati dokaz sposobnosti v zmislu zakona z dne 15. marca 1883, drž. zak. št. 39.

V dotični vlogi se navajajo mnogi prejšnji, starejši postavljeni propisi, kateri pekarenje črnega kruha označujejo kot del mlinarskih obrtnih pravic; dalje se opozarja, da so navadni mlinarji nasproti lastnikom parnih in drugih mlinov v težavnem položaju, kajti slednji kot tovarniško podjetje niso navezani na izkaz o sposobnosti. Po določilih navedenega zakona in ministerskega ukaza nikakor ni v zakonu utemeljeno, da bi bil rokodelski obrt le pekarenje belega kruha. Kar se tiče drugega dela prošnje, da smejo po zakonitih propisih mlinarji peči črn kruh za prodaj, omenja c. kr. ministerstvo, da je to pač različno, kdaj je kdo nastopil mlinarski obrt, ali še tedaj, ko so veljala stara določila, pred 1. majem 1860, ali ko je imel veljavo obrtni red z dne 20. decembra 1859, ali pa odkar velja zakon z dne 15. marca 1883, drž. zak. št. 39. — Kar se tiče prve kategorije, so smeli v mnogih deželah res da mlinarji iz lastnih mlinjskih izdelkov in s svojimi ljudmi peči črn kruh tudi za prodaj. — Kar se tiče druge kategorije, se omenja, da oni, kateri je naznanil mlinarski obrt potem, ko je obrtni red z leta 1859 moč dobil, ne sme, če ni naznanil tudi pekovega obrta, peči kruha za prodaj. — Kar zadeva tretjo kategorijo obrtnikov, si morajo oskrbeti obrtni list, oziroma izkazati sposobnost za ta obrt, da smejo peči črn kruh za prodaj. — C. kr. trgovinsko ministerstvo namerava sporazumno s c. kr. ministerstvom za notranje zadeve izdati obširno

pojasnilo te zadeve, ter je poslati političnim deželnim oblastvom. Ker pa so gorenji obrti zaradi preskrbovanja ljudstva z živežem važni, želita gorenji ministerstvu zvedeti, kake so faktične razmere, če je mlinarski obrt kje združen s pekarenjem črnega kruha. Zaradi tega se obrača ministerstvo do c. kr. deželne vlade in ta do zbornice, naj ji poroča o tej zadevi.

Zbornično predsedstvo se je obrnilo v tej zadevi na c. kr. okr. glavarstva, katerih poročila se tako glasijo, da mlinarji ne pekó za prodaj črnega kruha ter tudi sploh ne pekarijo.

Odsek se soglašja z gorenjim ministerskim ukazom ter nasvetuje: „Zbornica naj poroča c. kr. dež. vladi, da mlinarji v Kranjski ne pekó črnega kruha za prodaj.“

Predlog se vzprejme.

VII. Gospod Vaso Petričič poroča o prošnji mestne občine Radovljica, da bi tamojšnji trije semnji, in sicer na Sv. Gregorija dan (12. marca), na binkoštni torek in na sv. Lucije dan (13. decembra) smeli biti živinski semnji. V Radovljici je na podlogi privilegija z dne 20. septembra 1844. l. šest semnjev, izmed katerih sta dva tudi živinska. Občine okraja radovljiškega in okrajnega glavarstva kranjskega in celovškega ne ugovarjajo, samo občina Rožek na Koroškem in Tolmin na Primorskem ugovarja vsaka jednemu semnju, ker je v teh krajih tudi tedaj semenj. Odsek vender meni, da ti ugovori zaradi velike oddaljenosti teh krajev od Radovljice nimajo pomena; živinoreja pa se v okraju radovljiškem sme imenovati važna in pričakovati je, da se bodo ti živinski semnji mnogobrojno obiskavali ter dala se bode živinorejcem prilika, da bodo v bližnjem okrajnem mestu prodali svojo živino; iz teh razlogov je odsek tudi za dovolitev.

Poročevalec stavi v odsekovem imenu predlog: „Slavna zbornica naj prošnjo mestne občine Radovljica za dovolitev dalnjih treh živinskih semnjev c. kr. dež. vladi gorko priporoča.“

Predlog se jednoglasno vzprejme.

VIII. Gospod Vaso Petričič poroča o prošnji farne občine Prežganje za tri semnje. Občine v okraju litijskem in v sosednih okrajih niso, razen občine D. M. v Polji, v okraju ljubljanskem, ugovarjale semnjem, in slednja le semnju dne 14. marca.

Ces. kr. okr. glavarstvo v Litiji toplo priporoča prošnjo. Odsek pa vender gledé na to, da ni pričakovati živahnega obiskovanja semnjev v Prežganju, in je v okraju litijskem uže 68 živinskih semnjev na leto, ne more iz gospodarstvenih ozirov priporočati prošnje ter predlaga: „Slavna zbornica naj se v svoji izjavi c. kr. dež. vladi izreče proti dovolitvi.“

Predlog se vzprejme.

njiu vspehi: ne redkoma prinašata domov po en rubelj na dan. Ta teta bila je vdova nekakega carinskega paznika in ni delala skoraj nič; samo pila je in za sebe porabljala ves dobiček od truda revnih otrok, katerima je prepuščala skrb za svoje potrebe po polnem. Edinega sina svojega je ljubila z nekako netrežno-nežno ljubeznijo; kar nič se ni brigala za njegovo odgojo; še zdaj, ko mu je uže 14 let, ga še ne pošilja v šolo, prav kakor bi se bala, da bi ji šola ne vzela njenega zaklada. Kakor omehkuženi otroci sploh, ni znal on nobene mere svojim čudnim željam; bil je svojeglaven, rogal se je materi, da, celó bil jo je; in ona je vse to mirno prenašala in hitro pozabljala. Ako se mu je poljubilo, poslal je o polnoči mater v prodajalnico kupit kolačev in ona je pokorno šla izpolnjevati njegove želje. „Mamka, jaz bi rad kolača! Hodi ponj!“ — tako jo pošilja on okoli polnoči, v postelji leže! „Kak kolač hočeš zdaj?“ odgovarja ona. „Uže je ena ura, vse prodajalnice so zaprte!“ . . . „Hodi, mama!“ . . . ukaže on ter jo sune, — in ona hiti po kolač. Na drugi strani pa — uboga otroka pred teto ne smeta kar golsniti, kakor pravijo. Ona

IX. Gosp. M. Pakič poroča o prošnjah sedmerih obrtnikov, da bi se jim dovolilo rokodelski obrt nastopiti in samosvojno izvrševati, ne da bi morali izkazati sposobnost za nastop tega obrta.

1.) Edvard pl. Farkas prosi, da bi se mu dovolilo peči domač kruh, ne da bi se moral izkazati, da se je tega obrta učil. Mestni magistrat ljubljanski kakor tudi pekovska zadruga se izrekata proti prošnji, ker prosilec ne izkaže spričeval, da se je tega obrta učil in kot pomagač delal. Tega mnenja je tudi odsek gledé na jasna določila zakona z dne 15. marca 1883, drž. zak. št. 39, ter predlaga: „Zbornica naj se izreče c. kr. dež. vladi za odbitek prošnje.“

Gosp. V. Petričič pravi, da se bode v tem slučaju zdržal glasovanja.

Gosp. zbornični tajnik omeni, da c. kr. deželna vlada gledé na jasna določila § 14. zakona z dne 15. marca 1883 ne bode prošnji ugoditi mogla, naj je v tem slučaju ukrep zborničen kakršen koli.

Gosp. K. Luckmann pravi, naj bi se zbornica izrekla za dovoljenje, ker se vender mora misliti, da ima prosilec sposobnost za ta obrt, ker je skozi več let, če tudi brez dovoljenja, pekél domač kruh. On meni, da se z novim obrtnim redom ni nič hasnovitega napravilo za obrtnijo.

Gosp. podpredsednik Jan. Nep. Horak omenja, da je na tisoče obrtnikov za premeno obrtnega reda prosilo. On ne more v tem slučaju soglašati se s predgovornikom, in še le izkušnja bode učila, če bode upeljava izkaza o sposobnosti prinesla pričakovano hasen ali ne. Take izkušnje se dobiti ne bodo mogle, če se bode delalo proti jasnim določilom zakona ter se priporočala vs. ka prošnja, naj je utemeljena ali ne. V pričujočem slučaju prosilec ni utemeljil svoje prošnje, in če se prosilcu, kateri je prodajalec moke, dá dovoljenje za pekarenje kruha, došlo bode gotovo 14 takih prošenj, in bilo bi težko, odbiti jih, če se gori omenjenemu prosilcu dá dovoljenje ter se oprostí izkaza o sposobnosti. V Ljubljani je sploh število pekov toliko, da ni žele, da se še pomnoži, če se neče škodovati zdanjim pekom. Govornik priporoča torej predlog odsekov ter izreka prepričanje, da tudi c. kr. dež. vlada ne bode mogla ugoditi prošnji.

Gosp. K. Luckmann priznava, da je mali obrt bolan, a prepričan je tudi, da novi obrtni zakon ne bode oskrbel tega, da se sploh ne bode na bolje obrnilo, da se bode tekmovanje zmanjšalo in dōbe deset let ne bode preživel ta zakon. Mali obrtniki vzeli so delo le stroji, ne pa prostost obrtov.

Pri glasovanju se vzprejme predlog g. K. Luckmannov z večino glasov.

2.) Marija Dolenec iz Ljubljane prosi, da bi se ji odpustil izkaz sposobnosti za obrt

gleda na uja, kakor na ovce, s katerih se mora kar največ volne nastriči. „Glejte, tako breme mi je založil Bog!“ . . . tako toži vsakemu. „Treba ju je nasititi, napojiti, obleči! . . . Ali kje naj vzamem! . . . Kake dohodke pa imam? . . . Poslednji kosček delim ž njima . . . Dajte, dajte mi kaj za sirote, Bog vam povrne! . . . Ali nimate nobene suknjice, zima je blizu!“ . . . Obleko, katero dobiva od dobrotnikov, prodaja ali pa jo polaga v skrinjo za svojega sina; ta pa ima uže na dovolj oblek, za zimo in leto, nekoliko parov črevljev in več kap. Pri tujcih obnaša se ona z revnima otrokoma ljubeznivo, ter pravi sama o sebi, da ima jako pošteno, ljubeče srce in tako dalje.

Zjutraj rano vzbudi teta otroka in ju pošlje po treske. Še je tema, ko otroka vstane. Teta jima da vsakemu po kos kruha sè soljo; ona vzameta koš in odideta iskat drv. Proti deveti uri se vrmeta s košem tresk. Fedjuška še vedno spi. Teta kuha kavo, na mizi leže slive in žemlje.

— Brž poberita se! . . . Le glejta, da več prineseta! . . . reče strogo teta otrokoma.

Otroka si niti ne oddahneta ter odideta.

(Dalje prihodnjič.)

je mraz in stradalo se je po cele dni. Napoln, nekega jutra, se mati ni več premikala in ni več dala od sebe glasu. Miša in Olja gresta k nji; ona leži blede in mrzla. Otroka se prestrašita in zajokata. Na to pridejo sosedje, pride teta, pobere k sebi vso ropotijo in vse cunje in odvede tudi Mišo in Oljo v svojo podzemsko sobico. Matere nista več videla in še na grobišče je nista spremila. To je bilo pred enim letom, po zimi. Teta jima je koj s prva dajala le malo jesti, tožila je o svoji usodi, pravila, kako je nesrečna, in vsem in vsakemu kazala svoje dobro delo, kako breme si je naložila sama radovoljno, samo iz človekoljubja, in prosila je, naj se usmilijo sirot. Na samem pa je ravnala ž njima surovo, in tudi svojemu sinu ni proti njima ničesar zabranjevala. Ta ju ni ljubil, da si sta bila siroti, brez varstva, krotka, poslušna, boječa. Črez en mesec počne ju teta pošiljati beračiti in pazi o tem, da bi ž njima pridobila sebi kar največ ugodnosti; uči ju, kako morata vzbujati usmiljenje tistim, katerih prosita. Otroka, od prirode dovzetna in razumna, si te nauke kmalu zapomnita; zato jima s prva daje teta kolačev, in vedno večji postajajo

kolačnika in čajne pekarije. Mestni magistrat ne more prošnje priporočati na podlagi izjave pekarske zadruge, da si je gotovo, da umeje prositeljica, domač kruh in fine kolače peči. Odsek pa je mnenja, da si je prositeljica v 17 letih svojega službovanja kot kuharica pridobila sposobnosti, katere opravičujejo trditve, da nje izvrstna spričevala o službovanji nadomestujejo po polnem spričevalo kolačnika o dvestletni pomagaški službi. Odsek stavi predlog: „Slavna zbornica naj blagovoli prošnjo podpirati.“

Zbornica predlog vzprejme.
(Konec prihodnjic.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Vsled vestij, katere poročajo o koleri v Toulonu, sklenila je avstrijska vlada odrediti karantene za avstrijske luke proti vsem provenijencam iz zapadnih krajev srednjemorskega morja ter je naložila deželnim vladam, da se imajo obnoviti naredbe od lanskega leta, ko se je bila pojavila kolera v Egiptu. Čeravno je upati, da bodo vse sosedne države skrbale za to, da se kolera ne razširi, je vlada vendar storila vse potrebne korake, tako da se prebivalstvo ni treba vznemirjati radi strahu pred kolerom.

Kakor poroča uradni „Osservatore Triestino“ zaključil se je isterski deželni zbor predvčerajšnjem. V zadnji seji sprejel je zbor še zdravstveni zakon za Pulj in novelo za občinske volitve. — Ob enem se poroča iz Poreča, da je okrajni glavar pl. Elushegg v Lošinju premeščen v Pulj.

Na Dunaji počela je včeraj zborovati od dunajskega župana sklicana konferencija. Kranjska zastopana je pri tej konferenciji po namestniku deželnega glavarja, gosp. P. Grasselliju. Konferencija posvetovala se bode o skupnem delovanju, kako bi se mogli nadomestiti oni dohodki, kateri bodo posameznim občinam oziroma deželam odpali vsled podržavljenja železnic. Konferenciji predložena je resolucija, naj se vlada naprosi, da iz državnih sredstev nadomesti škodo onim občinam in deželam, katere bodo vsled podržavljenja železnic izgubile dotične priklade.

V včerajšnji seji hrvatskega sabora odložil je poslanec dr. pl. Šram čast sabskega podpredsednika, izjavivši se, da ne čuti v sebi dosti moči, predsedovati zboru, v katerem ljudje Starčevića baže proizvajajo škandalozne prizore. Starčević segal je govorniku v besedo ter hotel govoriti, toda predsednik mu tega ni dovolil. Šram nadaljeval je potem svoj govor ter izjavil, da ostane pri tem, kar je rekel, da ne vzame besede nazaj in da je pripravljen, ako Starčević to želi, tudi osobno braniti svojo izjavo. — Potem se je nadaljevala specialna debata o proračunu.

Tuje dežele.

Iz Niša se javlja, da je kralj Milan sprejel v posebni avdijenci nemškega poslanca grofa Bray-a, ruskega poslanca pl. Persiani-ja in avstro-ogerskega poslovodjo pl. Schiessl-a. Obravnave zaradi srbsko-bolgarskega razpora tekó prav povoljno ter je upati, da bode konflikt, kateri bi bil skoraj prouzročil trajen razdor, kmalu poravnán.

V Bolgariji vršile so se volitve v sobranije prav burno. Prišlo je do mnogih pretepov, pri katerih je bilo mnogo ranjenih, in jeden Muhamedanec bil je v Vidinu ubit. Nekoliko stotin volilcev je vsled tega zaprtih.

V francoskem senatu predložila je vlada konvencijo z Angleško. Minister vnanih zadev ni se izjavil natančneje o pogodbi. Debata prične se prihodnje dni.

Na Irskem vršila se je te dni zopet agrarna pravda. Šest obtoženih bilo je obsojenih na sedem let, jeden na 18 mesecev težke ječe. Iz Dublina se javlja, da se agrarni zločini še vedno ponavljajo.

Dopisi.

Iz Kamnika dné 25. junija. [Izv. dop.] Pretečeno nedeljo napravila je naša čitalnica drugi letošnji izlet, in sicer v Bistrico. Uže soboto zvečer odpravilo se je lepo število prijateljev narave z doma, z njimi tudi godba čitalničina. Prišli so ta večer do mestnih koč, kjer so prenočevali. Da bi bili spali, o tem sevéda ni govorjenja. Godci niso zastoj vzeli gosli seboj. Nekoliko so si oddahnili ter pokrepčali se, a potem so pričeli s takó poskočnimi, da navzočim kar ni bilo pri miru ostati. Prišel se je ples, ki je trajal do drugega jutra. To je bil lep začetek izleta, a glavna reč bila je drugi dan.

Okoli desete ure v nedeljo pred poludnem dospeli so k izviru Bistrišice tudi oni, ki so se še le tistega dné zjutraj vzdignili na pot. Vseh udeležencev bilo je do 70. Ni bilo treba dolgo čakati, da se je pričelo živahno gibanje. Za pijačo in jed bilo je v obili meri skrbjeno. Ne vemo, bi li povedali ali ne, koliko smo imeli piva in vina seboj. Morda nam kdo ne bode verjel. 14 sodčkov piva, in vina ne na bokale, ampak na vedre! Bistrici smo se hudo zamerili. Tako srebro-čista je žuborela mimo nas, pa se nismo nič kaj brigali za njo. Sicer bi bili morda bolj pokazali svoje navdušenje za prosto naravo, ko bi bili s kozarčki zajemali iz hladnega izvirka, pa je danes uže tako, da se vinski kapljici daje pred vodó prednost, naj je ta tudi še tako čista in sveža. Pa tudi v ogenj bi nas bila Bistrica težko tako spravila, kakor sta nas vino in pivo. Pričeli smo kmalu vsakojake telesne vaje, ki so podajale gledalcem sém in tjà zeló komične prizore. Primerilo se je namreč časih, da je moral ta in oni nehoté delati ne Bog vé kako elegantne kozolce, zaletévi se ne nekoliko preveč navzdol, na veliko veselje in smeh okoli stoječih. Tudi pri plesu so imeli nekateri nesrečo. Sém in tjà zavalil se je malo po travi kak ljubezniv parček, a jeden gospodov priletel je s hrbtom na neko štirivoglato mizo s tako močjo, da je postala takoj trivoglata, ker se je jeden vogel odbil. Kak pa da je bil vsled tega njegov hrbet, verjeti moramo njemu, ki nam je drugi dan trdil, da je bolj „plav“, kakor suknja, ki jo ima na sebi. No, pa nesreče se vendar nobene ni prigodilo. Kaka mala nezgoda, zlasti če pri-nese drugim smeh in zabavo, se uže potrpi.

Lepo nas je bilo gledati, ko smo tako pod milim nebom kampirali. Okrog in krog zeleni temni gozdi, blizo šumeča in dereča voda, pa dim dvigajoč se iz ognjišč, kjer se je cvrilo, kuhalo in peklo! Kaj bolj romantičnega se ne dá misliti. A zraven še godba, pa krepko razlegajoče se petje Lirašev, vse to delalo je na človeka čuden, nenavaden vtis. Škoda, da „Liri“ pri tej priložnosti še ni bilo mogoče zapeti „Čiganov“ — to je bilo mesto za nje, to bi bil prizor!

Vreme nam je bilo cel čas ugodno. Med tem, ko je v Kamniku lilo in one, ki se iz bojazni pred dežjem izleta niso udeležili, močilo, vzdržalo se je nad nami nebo cel čas lepo.

Konečno omenjamo le še, da se je med zabavo tudi mnogo streljalo, ne da bi bil kedo mislil na medveda, da si je ravno ta dan zares bil v Bistrici, med tem, ko še sedaj ni dognano, je li tedaj bil, ko se je cela vojska lovcev vzdigovala nanj, ali ne. A tega medveda, ki ga sedaj mislimo, se ni bilo nikomur bati, da si je bil celó svojo mladice seboj pripeljal. Udeležil se je veselice namreč tudi tukajšnji meščan g. Medved s svojo družino, kar je dalo povod, da se je mnogo smijalo, tim bolj, ko je gosp. Medved sam strašil one, ki so za njim hodili, napovedavši jim z na drevo pribitim plakatom svojo navzočnost. Zbal se vé, da se ga nihče ni. Tako je imela čitalnica kamniška zopet lep dan in njeni udje lepo zabavo. Le tako naprej!

Iz Trsta 25. junija. (Izv. dop.) Danes rano v jutru, ko je svetlo postalo, se je na vojnem brodovju uže signalizovalo z zastavami, takoj se je začelo iz dimnikov kaditi, treba je bilo pripravljenim biti za navidežno morskó bitko. Ljudstvo začelo se je zbirati na bre-

govih, kjer je vojno ladijevje zakočeno bilo, vsakdo pričakoval je prizor, kakoršnega se ne vidi vsak dan. Od šeste ure dalje menjavali so se signali z admiralove ladije, dokler je bilo vse pripravljeno. Na znamenje s poveljnikovega parnika pomikalo se je vse na plano morje, kjer se je vse po taktiki vojaškega reda postavilo. V podobni klina šlo je iz luke daleko ven blizo pod Nabrežino brodovje. Kmalu so se ločili oddelki ter se oddaljili do ure hoda na razen. Zdaj nastopi imenitni moment, oklopnice se bližajo, zavalí se beli dim iz posameznih oklopníc, grom topov se je razlegal daleč čez morje. To je morská bitka, vsak skuša prekositi drugega, oklopnice se sukajo kakor da bi bile kolosalne ladije prava igrača.

Z admiralovega parnika signalizovan je ožji napad, med strašnim grmenjem topov, da se je zrak tresel, kakor ob hudem vremenu. Kaj je to? vse je v dimu zavito, neprestano hudo zagromi, zapalijo se vsi topovi z električno žico naenkrat, da bi bilo v istini, frčali bi bili po zraku razdrobljeni. To je bil prizor, kakoršnega je vredno gledati. Kaj pa še le torpednice, te male ladije, ki se komaj iz vode vidijo, krokodilom nalik! letale so ko ribe urno v pomoč jedni ali drugi ladiji, akoravno ima vsaka oklopnica svojo torpednico pri sebi. Morje se je penilo, ko so orale brzim tekom vodo, da je skoro videti bilo, da pod vodo plujejo. Po gorah blizu Proseka, Opčine in drugih krajev pri Nabrežini nakupičilo se je na tisoče ljudstva, na morji pa je bilo sedem velikih parnikov napolnenih z domačimi in tujimi gosti, kateri so gledali strašni in veličastni prizor morske bitke. Avstrija sme ponosna biti na svoj mornarski material in svojo mornarico. Dasiravno nima oklopníc še tako velikanskih ko Italija, vendar se ne vé, če ne bi zopet naše ladije vsled svoje gibčnosti potokle laške kolose ter si priborile krvavo zmago.

Naše vojno brodovje, posebno oklopnice, vozijo tako hitro, da se mora človek kar čuditi. Da pa je Avstriji treba pomnožiti svojo mornarico z novimi ladjami, je očitno. Ne vemo, če nam ne bode oprezna Italija, navzlic sedanjemu prijateljstvu, morda prav kmalu poskušala zopet odtrgati kos avstrijske zemlje. Danes zvečer bode pri „Lovcu“ slavnost na čast avstrijski mornarici. Tisoče in tisoče ljudij popotuje vedno k sv. Andreju, kjer je flota zakočena.

Razne vesti.

— (Podržavljenje železnic.) Predvčerajšnjem je zborovala od dunajskega mestnega zbora sklicana konferenca v zadevi železniškega davka. Zborovanja so se mnogobrojno vdeležili poslanci raznih mest in deželnih odborov; posvetovali so se o skupnem postopanju, s katerim bi se doseglo kaj odškodovanja za zgubo davkov, katera zadene mesta vsled podržavljenja železnic. Poslanci dunajskega mesta so stavili predlog: Državna uprava se naprosi, da potom zakonodajstva občinam, ki vsled podržavljenja železnic zgubé dotedanji železniški davek, preskrbi ugodno iz državnega zaklada, odmerjeno povprečno iz dohodkov treh zadnjih let, ko so bile dotične železnice v privatnih rokah.

— (Starorimske vojaške diplome.) Naj bolj zanimivim starinarom iz rimskih časov prištevajo vojaške diplome, ki so jako redke. Mavski muzej hrani samo dve. Ti dokumenti so sestavljeni z dveh kovinskih plošč, ki ste zvezani z bronastim obročkom. Nedavno je omenjeni muzej zopet dobil jednako diplomo. Kakor sklepajo izvedenci, narejena je bila l. 90 po Kristusu, in sicer necemu Mucaporju v vojaškem oddelku „Germania superior“.

— (Ukradeno drago kamenje.) V Milanu so 9. t. m. pokradli neznani lopovi pri nemcem juvelirji za 162 000 lir dražih kamenjev.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Gospod Josip Schmoranzner, prov. učitelj v Žužemperku, je imenovan definitivnim učiteljem na tretjem službenem mestu štirirazredne ljudske šole ravno tam.

— (Reorganizacija deželne brambe.) „Landesverordnungsblatt“ je objavil 19. t. m. nove organske določbe za deželno brambo, kar smo bili poročali svojim čitateljem brzojavnim putem. Vsled novih določb postanejo vojaška teritorialna poveljništva tudi teritorialna poveljništva deželne brambe. Poveljništvo deželne brambe prevzame dotični korni poveljnik; on je najvišji vojaški poveljnik v svojem okrogu, izvršuje vojaške sodbne in zamore nadzorovati v prenešenem področju. V miru se bodo poveljniku deželne brambe odredili generali ali obersti v pomoč. Deželni brambovci pešci so združeni v 82 bataljonov, vsak bataljon ima 4 kompanije in jedno rezervno. Za časa mobilizacije se združijo po 3 ali 4 bataljoni v jeden polk pod poveljništvom polkovnika ali podpolkovnika. Vsled nove organizacije morajo nekateri izmed 82 bataljonov spremeniti svoje garnizije; med drugimi gre bataljon štev. 24 deželnih brambovcev iz Rudolfovega v Ljubljano. Premeščenja so pa odvisna od zgrajenja potrebnih stanovanj; še le potem se bodo bataljoni premestili, a to se bo vselej posebej naznanilo.

— (Surovost.) Tomaž Želiškar, cunjar, pretepel je svojo ženo Mico danes zjutraj proti deveti uri tako silno, da jo je težko poškodoval na glavi in životu, odpeljali so jo v bolnico, ljubeznivega soproga pa so odvedli na Žabjaki zaradi telesne poškodbe.

— (Tatvine.) Pekovskima pomočnikoma Janezu Novaku in Franu Lenaršiču bilo je včeraj med 4. in 7. uro ukradeno razne obleke iz spalne sobe v vrednosti 11 gld. Tatvine je sumnil Miha Skalec, pekovski pomočnik brez dela, kateri je od ukradenega blaga uže nekoliko prodal pri stari-narjih ter se izgovarja, da mu je neznani človek izročil dotične stvari za prodajo. — Antoniji Babnik bil je danes zjutraj ukraden v Ribjih ulicah mali voziček, vreden 6 gld. od neznanega tatu.

— (Izpred porotnega sodišča.) Dne 25. junija je bil zatožen 22letni dninar Janez Hribar iz Kravjega Brda (občina Ihan) hudodelstva uboja in težke telesne poškodbe. Pustno nedeljo (24. febr. t. l.) zvečer o mraku začeli so se fantje v gostilnici Fr. Zupančiča v Kamenici prepirati, na kar je zatoženi z nožem v roki med nje planil in začel okoli sebe mahati. Sunil je L. Štefina pod desno pazduho tako hudo, da mu je veliko žilo prerezal in da je Štefin v dveh minutah umrl. Težko ranil je zatoženi na levem stegnu Janeza Zupančiča, gostilničarja Franca Zupančiča na levi rami in roki, in Albina Zupana na roki, da mu je skoraj žilo prerezal; lahko ranil je Andreja Vidmarja na roki. Zatoženi, ki je v preiskavi trdil, da se je le branil, udal se je pri končni obravnavi, da je res mahal okoli sebe, a pri tem ni vedel, koga bode zadel. Deset zaslišanih prič pa dokaže krivdo zatožence. Porotniki (načelnik gospod Anton Klein) potrdili so vsa vprašanja jednoglasno, in zatoženi je bil obsojen na osem let težke ječe, poostrene vsaki mesec s postom. Materi Štefinovi mora plačati pogrebne troške in za ubitega sina 500 gld. odškodnine, vsem drugim ranjenim bolnišne troške in različne odškodnine.

— (Ogenj v Vevčah.) Včeraj popoldne proti 3. uri pričelo je goreti v delarnici za tesarje in kotlarje v vevški tovarni. Ogenj se je zanesel najbrže po iskrah, katere so letelo iz dimnika. Ker je streha krita s škrlji, je dolgo znotraj gorelo, ne da bi ogenj bili zapazili; uničil je poleg strojev in orodja posebno veliko število jako dragih modelov, tako da so tovarniški uradniki cenili škodo nad 20 000 gld. Ogenj je pogasila tovarniška požarna bramba in tovarniški delavci, preden je dospela v Vevče ljubljanska bramba z dvema brizgalnicama pod vodstvom poveljnika g. Schantla, akoravno je vozila tako hitro, da je dospela v pol ure iz Ljubljane v Vevče.

— (Nadepolna mladina.) Iz Borovnice nam piše prijatelj o čudni tatvini. Pred jednim mesecem vzeto je bilo namreč dvema posestnikoma z Brega nekaj denarja, vsega skupaj 9 gld. Ko so stvar preiskavali, zvedeli so, da je 15letni kočarjev sin Matija S. prigovarjal sinčekoma okračenih posestnikov, naj vzameta očetom denar. Rekel jima je, da naj dobro pazita, kam spravljajo stariši novce, potem pa naj jih izmakneta, da bodo zamogli igrati na travniku. Dečka (v starosti 12 in 7 let) sta se dala zapeljati in res sta se okori-

stila z omenjenimi goldinarji. Zapeljivec ju je potem z žganjem vpijanil na travniku, da jima je lažje vzel denar. No, ta fantalin obeta še mnogo!

— (Tržaška slovanska čitalnica) je preložila slovesno odprtje novih lokalov na prihodnjo soboto, dne 28. t. m. Po pripravih soditi, bode ta veselica kaj krasna. Obširen vrt bode razsvitljen kakor po dnevu; ali tudi dvorana in postranske sobe so bogato olišpane. — Velik salon za čitanje ima prelepe divane, naslonjače in pregrinjala, vse iz rumenega svilnatega damasta, krasne slike in velika zrcala visé ob stenah, mize pod zrcali so vse iz pozlačenega lesa in belega marmorja. Največa eleganca pa je v sobi za sprejem. Tudi tam vse iz svilnatega damasta, zrcala od vrha do tal, pozlačene in vdelane mize, po tleh dragocene preproge itd. V salonu za igranje so stoli, naslonjače — vse iz črne irhovine, osem elegantnih miz s zelenim suknom pokritih, potem lep biljard. Nadalje je še soba za konverzacijo; vrt, majhna dvorana za petje, v njej glasovir, ormari itd; v to in v prostorno kuhinjo je vhod z vrta. Poleg kuhinje so še razne druge sobe. S kratka, to so prostori, na katere sme ponosna biti tržaška čitalnica. — Ali v soboto bomo vse to videli še v posebnem lišpu. — Tako poroča tržaška „Edinost“ v svoji zadnji številki. Iz srca čestitamo tržaškim Slovincem za lepe prostore, v katerih bodo sedaj gojili narodno zavest; pri tem pa se nas polasti skorej neka — zavist, ako pomislimo na naše čitalniške prostore, na te tesne sobe v beli naši Ljubljani. . . .

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 26. junija. „Wiener Zeitg.“ javlja imenovanje tajnega svetnika grofa Szecsen-a najvišjim dvornim maršalom.

Gradec, 26. junija. V pravdi anarhistov je bilo po razsodbi porotnikov devet obtožencev zaradi motenja javnega miru obsojenih na trinajstmesечно do štiri- in polletno težko ječo. Vsi drugi (14) so bili oproščeni.

Toulon, 25. junija. Danes popoldne so tri osebe za kolero umrle; v civilni bolnici nobenega prirastka. Prebivalstvo se je pomirilo.

Hanoi, 26. junija. Štiri tisoč mož redne kitajske vojske napadlo je 23. junija, prelo-mišvi pogodbo z 11. maja, francosko kolono, ka-tera je bila na maršu v Langson. Francozi izgubili so 7 mrtvih, 42 ranjenih. General Negrier je odšel s pomočnimi krdeli.

Berolin, 25. junija. „Reichsanzeiger“ javlja: Nemška vlada je vkazala poizvedo-vanja o značaji boleznih v Toulonu in pri-pravlja primerna zabranilna sredstva.

Rim, 25. junija. Vlada je vkazala pre-fektom v Turinu in San Mauricio, da zdrav-stveno preiskujejo potnike na ladijah, dospev-ših iz Francoske. Zbornica je izrekla pri de-bati budžeta za notranje zadeve zaupnico.

Rim, 25. junija. (Zbornica.) Baccelli za-hteva sredstva proti koleri; Depretis odgo-varja, da hoče italijanske tradicije o varno-stnih naredbah še povečati in da je uže 23. junija zjutraj odposlal dotična povelja.

Toulon, 25. junija. Včeraj sta dva ci-vilna bolnika umrla; v bolnicah pomnožek 25 lahko obolelih; v pretekli noči jeden umrl. V protislovji z večino toulonskih zdravnikov trdi Faurel še vedno, da je epidemija spora-dična in da bode kmalu ponehala.

London, 25. junija. Hartington je iz-javil v spodnji zbornici, da najnovejše vesti ne potrjujejo pomoritve berberše garnizije. — Kartum je v oblasti vlade; parniki občejujo ž njim.

London, 25. junija. Gladstone je izjavil, da vse velesile še niso odgovorile. Konferenca pa se vsled tega ne bode preložila, ker se ne tiče uprave in naredeb, temuč egiptovskih finan-c, ki zahtevajo nagle rešitve.

London, 25. junija. Northcote je na-znanil grajalni votum zaradi egiptovskih do-govarjanj.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 25. junija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.05
» » » » » srebro	80.90
Zlata renta	102.25
5% avstr. renta	95.55
Delnice narodne banke	857.—
Kreditne delnice	301.40
London 10 lir sterling	121.85
20 frankovcev	9.69
Cekini c. kr.	5.77
100 drž. mark	59.60

Uradni glasnik

z dne 26. junija.

Razpisane službe: V Cerkljah služba okr. ba-bice z letno nagrado 30 gld. Prošnje do 20. julija okr. glavarstvu v Kranji. — V šolskem okraji logaškem za šolsko leto 1884/85 naslednje učiteljske službe: 1.) Na štirirazrednici v Starem Trgu družega in tretjega učitelja, po 500 gld. letne plače; 2.) na dvorazrednici v Oblaku družega učitelja, do 1. jan. 1885 z letno plačo 400 gld., potem pak 450 gld.; 3.) na jednoraz-rednici v Rovtahu, 400 gld. in stanovanje; 4.) na jednorazrednici v Hotedersici, 450 gld. in stano-vanje; 5.) na dvorazrednici v Spodnjem Logatcu družega učitelja, 400 gld. na leto; 6.) na trorazrednici v Planini družega učitelja, 450 gld. letno; 7.) na jednorazrednici v Begunjah, 450 gld. in stanovanje; 8.) na trorazrednici v Žiru družega (500 gld.) in tretjega učitelja (400 gld.), obema prosto stanovanje; 9.) na jednorazrednici v Črnem Vrhu, 450 gld. in stanovanje; 10.) na jednorazrednici v Vojškem, 450 gld. in stanovanje; 11.) na jednorazrednici v Le-dinjah, 450 gld. in stanovanje. Služba tretjega učitelja v Starem Trgu in Žiru, dalje v Oblaku in Spod-njem Logatcu podeljuje se tudi učiteljcem. Molbenice da 25. julija c. kr. okr. šolskemu svetu v Logatcu.

Tuji.

Dne 24. junija.

Pri Maliči: Duncker, c. kr. stotnik; Pischinger, Schwarz in Hock, trg. potovalci, z Dunaja. — Dr. Finschger iz Gradca. — Lunjak, trg. potovalec, iz Haide. — Marekward, trg. potovalec, iz Kölna. — Dr. pl. Let-tis z Reke.

Pri Slonu: Fahr, fabrikant, iz Darmstadta. — Nuss-baum, fabrikant, s soprogo, iz Frankobroda. — Bre-ganze, trg. potovalec, iz Milana. — Cords, zasebnik, s rodbino, iz Genove. — Müller in Krauss, trg. po-tovalca, z Dunaja. — Enderl, trg. potovalec, iz Jablo-nega. — Purscht, zasebnik, iz Badna. — Stefan, zasebnik, s soprogo, iz Zagreba. — Esterl, lesni trgovec, iz Feldsee. — Murnik iz Kamnika.

Pri Tavčarji: Troha, zasebnica, iz Trsta. — Gerga, odgojiteljica, iz Gradca.

Umrli so:

Dne 24. junija. Franciška Matevž, soproga hiš. posestnika, 60 l., Križevniški trg št. 2, otrpnenje možjan. — Martin Slak, delavec (kaznenec), 58 l., na Gradu, jetika.

Tržne cene.

V Ljubljani 25. junija: Hektoliter banaške pse-nice velja 8 gld. 87 kr., domače 7 gld. 96 kr.; ječmen 5 gld. 3 kr.; reš 5 gld. 71 kr.; ajda 5 gld. 53 kr.; proso 5 gld. 36 kr.; tursica 5 gld. 40 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 50 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld. — kr., fižol 9 gld. — Goveja mast kilo po 96 kr., salo po 80 kr., špeh po 60 kr., prekajen po 74 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 54 kr., svinjina 70 kr., drobniško po 40 kr. — Piške po 40 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 2 gld. 5 kr., slame 1 gld. 78 kr. Seženj trdih drv 7 gld. — kr.; mehkih 4 gld. 50 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišču), 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje baro-metra v mm	Tempe-ratura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
25. junija	7. zjutraj	736.10	+15.0	szpd. sl.	obl.	11.20
	2. pop.	736.64	+17.2	zpd. sl.	»	dež
	9. zvečer	737.36	+15.6	»	js.	

Zmožen kovač

in

(59) 3—1

živinozdravniški pomočnik

išče se za neki najobljudeni kraj na Notranjskem. Ponudbe prosi se na uredništvo tega lista.